АБДУЛЛА ОРИПОВ ШЕЪРИЯТИНИНГ ЎЗБЕК АДАБИЁТИДА ТУТГАН ЎРНИ

А. Р. Давлатова
Тошкент вилояти Чирчиқ давлат педагогика институти филология фанлари номзоди

М. А. Ҳайитова
Тошкент вилояти Чирчиқ давлат педагогика институти магистранти

ANNOTATSIYA

Мақолада Абдулла Орипов табиатан шоир эди, шоир улғайган макон ҳам унинг туйғуларини камол топиб боришига. Шу баробарида, унинг шеъриятга бўлган муносабати шаклланиб борди. Абдулла Орипов ўзига хос истеъдод соҳиби бўлиш билан бирга, бу соҳада етарли илмий ва амалий билимларни эгаллаши зарур эди. Шу мақсадда шу соҳа вакиллари бўлган улуғ устозларга маънавий шогирдликка тушди ҳамда катта ҳаёт тажрибасидан фойдаланди.

Калит сўзлар: шеърият, ўзбек лирикаси, сохтакорлик, қуруқ шиорбозлик, инжа туйғу, инсон қалби, индивидуал қобилият, интеллект, симфония, ватан, она табиат, тил софлиги, миллат манфаати, самимият, ҳақиқат.

THE PLACE OF ABDULLA ARIPOV'S POETRY IN UZBEK LITERATURE

A. R. Davlatova
Candidate of Philological Sciences, Chirchik State Pedagogical Institute

M. A. Hayitova
Master of Chirchik State Pedagogical Institute of Tashkent region

ABSTRACT

In the article, Abdulla Aripov was a poet by nature, and the place where the poet grew up was full of his feelings. At the same time, his attitude towards poetry was formed. Abdulla Aripov, in addition to having a unique talent, had to acquire sufficient scientific and practical knowledge in this field. To this end, he became a spiritual disciple of the great teachers of the field and benefited from his vast life experience.

Keywords: poetry, Uzbek lyrics, forgery, dry rhetoric, instinct, human heart, individual ability, intellect, symphony, homeland, mother nature, purity of language, national interest, sincerity, truth.